

Þú ert eilífur

Ég bið Guð að þú getir trúað á þennan sannleika, vegna þess að þessi Guð skapaði manninn, var reyndur í öllu, en hann var einnig samþykktur, vegna þess að hann hlýddi Guði í öllu, allt til dauðans, sem hann fékk líf fyrir: Hann reis upp frá dauðum og það varð hjálpræði allra sem trúá.

Þú ert eilífur

Hvert munt þú fara til eilífðarinnar?

Þetta er spurning sem fáir vita hvernig á að svara en Biblían sýnir hvert menn fara þegar þeir fara inn í eilífðina. Ef maðurinn viðurkennir Jesú sem sinn eina og fullvalda Drottin og frelsara, frekar en ef hann trúir því að Jesús Kristur sé sonur hins lifandi Guðs, því að í eilífðinni var hann Guð, þá svipti hann sér dýrð sinni og varð hold (maður), var undir sömu ástríðu og menn, en syndgaði samt ekki; sem dó vegna hindrunar aðskilnaðarins sem var milli Guðs og manna (synd) og reis á þriðja degi, það er víst að slíkur maður í eilífðinni verður til að eilífu í fullu samfélagi við Guð.

Hins vegar, ef þú trúir ekki sannleikanum sem birtist hér að ofan, þá verður þó eilíft fjarri Guði.

Guð skapaði manninn til að vera hluti af verkefni sem hann stofnaði í sjálfum sér, og þar sem Guð er eilífur, getur maðurinn ekki verið tímabundinn, það er að vera slökktur einhvern tíma, því gaf Guð honum eitthvað af sjálfum sér (andardrátturinn) af lífi) „Og Drottinn Guð mótaði manninn úr moldu jarðarinnar og andaði að sér andar lífsins. og maðurinn var gerður að lifandi sál “(1. Mós. 2: 7).

Lífsandinn sem maðurinn býr yfir kom beint frá Guði, hinum

eilífa, mun brátt ekki slokkna og verður um aldur og ævi.

Áður en Guð skapaði manninn skapaði hann jörðina og eftir að hafa skapað hana framseldi hann vald sitt yfir henni:

„Og Guð sagði: Við skulum gera manninn að líkingu okkar eftir líkingu okkar. og drottna yfir fiskum sjávar og yfir fuglum himinsins og yfir nautgripunum og yfir öllu landinu og yfir öllum skriðdýrum sem hreyfast á jörðinni “(1. Mós. 1:26).

Síðan bjó hann manninn dásamlegan stað:

„Og Drottinn Guð plantaði garði í Eden, að austanverðu. og setti þar manninn sem hann hafði myndað. Og Drottinn Guð lét hvert tré vaxa af jörðinni, sem var ánægjulegt fyrir augað og gott til matar. og lífsins tré í miðjum garðinum og tré þekkingar góðs og ills “(1. Mós. 2: 9).

Maðurinn naut umhyggju og samfélags við Guð:

„Og Drottinn Guð sagði: Það er ekki gott fyrir manninn að vera einn; Ég mun gera hann að viðeigandi hjálparmanni fyrir hann. Þegar Drottinn Guð myndaði öll dýr á akrinum og alla fugla á himninum af jörðinni, leiddi hann þau til Adam til að sjá hann eins og hann kallaði þau. og hvað sem Adam kallaði alla lifandi sálina, þá var það nafn hans “(1. Mós. 2:18 -19).

„... þar sem andi Drottins er, þá er frelsi“ (2Co 3:17), og eins og við var að búast gaf Guð mannum frelsi:

„Drottinn Guð bauð mannum og sagði: Þú skalt eta frjálst af öllu tré garðsins ...“ (1. Mós. 2:16).

Og hann sýndi honum líf og dauða: lífið var að hlýða honum, það er, maðurinn yrði áfram sameinaður Guði, vegna þess að Guð er lífið, og dauðinn var að óhlýðnast honum, vegna þess að óhlýðni myndi leiða til aðskilnaðar frá Guði, það er dauðanum.

„En þú skalt ekki eta af tré þekkingar góðs og ills; daginn sem þú borðar af því, munt þú örugglega deyja “ (1. Mós. 2:17).

Að umorða: Svo framarlega sem Adam borðaði ekki af tré þekkingar góðs og ills væri hann sameinaður Guði (lífandi), ef hann borðaði, væri hann aðskilinn frá Guði (dauður). Ákvörðunin var skýr: ekki borða svo þú getir lifað!

Getur þú séð ást Guðs og umhyggju fyrir manninum í þessum biblíuversum?

Adam tók þó ekki eftir því að þegar höggormurinn sagði: „Vissulega munt þú ekki deyja“ (1. Mós. 3: 4), hann trúði á höggorminn og át ávextina.

Og hver var snákurinn? Hann var fyrirlitinn engill sem missti prinsessu sína einmitt vegna þess að hann sóttist eftir því sem Guð hafði lagt til í sjálfum sér og maðurinn yrði hluti af því. Sjáðu hvað þessi engill hannaði:

„Ég mun hækka í skýjunum og verða eins og Hinn hæsti“ (Jes 14:14).

En sjáðu hvað Guð lagði fyrir manninn:

„Og Guð sagði: Við skulum gera manninn að líkingu okkar eftir líkingu okkar ...“ (1. Mós. 1:26).

Satan vildi ekki vera maður heldur vildi líkingu Guðs því líkingin gerði hann stærri en englarnir

„Og þú sagðir í hjarta þínu: Ég mun fara upp til himna, yfir stjörnum Guðs, ég mun upphefja háseti mitt og á safnaðarfjallinu mun ég sitja norður megin“ (Jes 14:13).

Stjörnur Guðs vísa hér til engla.

Þegar maðurinn trúði því sem Satan sagði og gerði lítið úr orði Guðs: „Þú munt örugglega deyja“, framdi hann „ranglæti“.

Með þessu verki seldi Adam sig sem þræla syndarinnar og allir þeir sem áttu að fæðast voru einnig seldir, það er að segja allir menn vegna brots Adams syndguðu:

„Þar sem allir hafa syndgað og skortir dýrð Guðs“ (Rómv. 3:23) eru allir aðskildir frá Guði.

Og frá því augnabliki varð maðurinn ámælisverður, áminntur, það er fordæmdur, dauður, firrtur frá lífinu að eilífu, vegna þess að hann hefur sál sem mun vera til að eilífu, jafnvel eftir að hann snýr aftur í rykið.

En ekki er hægt að stöðva tilgang Guðs og Guð, í kærleika sínum sem hann elskaði mennina, veitti kraftmikið hjálpræði: Sonur hans sjálfur, sem sviptur dýrð sinni „En hann tæmdi sjálfan sig, í líkingu við þjón og varð eins og menn“ (Fil 2: 7), og hann varð eins og menn svo að maðurinn fengi aftur tækifæri til að verða eins Guð.

Nauðsynlegt var að réttlæti yrði komið á: í upphafi trúði maður skapaðs án syndar ekki orði Guðs, en á sínum tíma var annar maður án syndar hlýðinn við orð Guðs.

– „Því að eins og fyrir óhlýðni eins manns, þá voru margir gerðir að syndurum, svo margir verða gerðir réttlátir af hlýðni eins og einn“ (Rómv. 5:19);

„Því að eins og dauðinn kom af manni, svo kom upprisa dauðra af manni“ (1Co 15:21).

En hvernig myndi þetta gerast ef allir syndguðu?

Guð þurfti að verða maður og þess vegna fæddist Jesús af meyju, með krafti Guðs.

Ég bið Guð að þú getir trúað á þennan sannleika, vegna þess að þessi Guð skapaði manninn, var reyndur í öllu, en hann var einnig samþykktur, vegna þess að hann hlýddi Guði í öllu, allt til dauðans, sem hann fékk líf fyrir: Hann reis upp frá dauðum og það varð hjálpræði allra sem trúa.

Og allir sem trúá á Krist eru réttlættir vegna þess að þeir deyja með Kristi „Því að sá sem er dæinn er réttlættur frá syndinni“ (Róm. 6: 7) og rís upp með honum. Syndarleg náttúra er slökkt og maðurinn verður dauður fyrir syndinni en lifandi fyrir Guð.

„Þannig að þér teljið ykkur líka dauða fyrir synd, en lifið Guði í Kristi Jesú, Drottni vorum“ (Róm. 6:11),

Því að hann reis upp með syni sínum Jesú Kristi „Þess vegna, ef þú hefur þegar risið upp með Kristi, leitaðu þá hlutar sem eru fyrir ofan, þar sem Kristur situr við hægri hönd Guðs“ (Kól 3: 1).

Ef þú trúir þessu orði verður þér bjargað frá eilífri fordæmingu, það er, þú munt ganga inn í eilífðina í samfélagi við Guð. Eilíft líf!

Ertu fær um að trúá á Jesú Krist?

„Að vita: Ef þú játar með munni þínum fyrir Drottni Jesú og trúir í hjarta þínu að Guð reisti hann frá dauðum, munt þú frelsast “(Róm 10: 9).